Înaintea meciului cu echipa Austriei (6-8 martie la București)

NIVELUL CAMPANIEI DE PREGĂTIRE VA DECIDE DURATA CĂLĂTORIEI ÎN „CUPA DAVIS"!

Alături de Ilie Năstase, tînărul Florin Segărceanu — bine pregătit — poate contribui la victorie

Echipa de tenis a României a debutat cu bine în această a 69-a ediție a Cupei Davis, pornind, pe itinerarul tabloului de joc, într-o călătorie a cărei durată depinde numai de componenții formației noastre. Încă după victoria netă de la Zagreb s-a vădit faptul că la îndemîna căpitanului-nejucător Gheorghe Viziru, stă acum un cuplu de nădejde, alcătuit din **Ilie Năstase** și **Florin Segărceanu.** Această realitate — oricît de încurajatoare — nu poate deveni liniștitoare decît odată cu îndeplinirea a două condiții, pentru moment hotărîtoare :

1. **asigurarea unei temeinice campanii de pregătire, pînă la următorul joc, pentru tînărul Florin Segărceanu, care are nevoie de stimulul permanent al unor adversari de valoare ;**

2. **stabilizarea unui puternic lot de rezervă,** pentru orice eventualitate, în așa fel încît la nevoie — și cu randament cît se poate de apropiat — de pe banca echipierilor oricine să poată lua, cu fruntea sus, locul titularilor.

Realizarea acestor cerințe este necesară cîtă vreme știm că, de partea sa, Ilie Năstase își menține forma în diverse turnee internaționale la care ia parte.

Convocarea la antrenamente a unui lot mai larg este handicapată, în primul rînd, de insuficiența spațiului de joc (într-o singură sală bucureșteană) și pe de altă parte de absența unor tineri aflați în turnee peste hotare (L. Mancaș, L. Bucur, S. Niculescu — în India, E. Pană — în S.U.A.). Astfel, apelul la și mai tinerii Cristinel Ștefănescu sau Adrian Marcu pare justificat, mai ales cu gîndul la perspectivă.

Grija pentru o bună pregătire a echipei este determinată și de tăria echipei vizitatoare. **În zilele de 6, 7 și 8 martie, la Palatul sporturilor din Capitală, vom primi, în cadrul sferturilor de finală ale zonei europene (grupa B), formația Austriei.** Celor cărora numele acestei echipe nu le spune prea mult (cu amintirea victoriei noastre ușoare, din 1976, cu 4—1, la Viena), să le spunem că, între timp, componenții ei, în net progres, au dus Austria pe locul 6 final în recent încheiatul campionat european de sală (Kings Cup), la mare luptă cu Suedia. Echipierii de bază sînt : rutinatul jucător stîngaci **Hans Kary** (31 de ani), pendulînd între locurile 93—98 ale clasamentului mondial computerizat, și **Peter Feigl,** mai bine clasat, în jurul locului 50, în imediata apropiere a lui Năstase. Este adevărat că primele 40 de zile ale anului nu le-au fost prea avantajoase : Kary a pierdut la ungurul Taroczy și la tînărul belgian Boileau, iar Feigl — la suedezii Johansson și Hjertquist, ca și la același Boileau. Meciul de Cupa Davis împotriva Belgiei l-au cîștigat datorită unui mare efort depus la dublu, cu două seturi finale încheiate simetric la 15—13 !

Echipa României întîlnește, cu acest prilej, pentru a treia oară, formația Austriei ; prima partidă de Cupa Davis, la București, în 1957, a revenit fără drept de apel (5—0) echipei tenismanului-acrobat care a fost Fredi Huber. Așadar, la 1—1 în palmaresul bilateral, meciul de peste 3 săptămîni poate deveni un meci al ambițiilor. Cu patru ani în urmă, în capitala austriacă, Năstase i-a învins pe amîndoi, (Kary și Feigl), iar Hărădău doar pe Feigl.

La Zagreb, Florin Segărceanu *la fel de concentrat și în timpul antrenamentelor*
Foto: Filip HORVAT (Zagreb)

Avem toate motivele să credem că, de astă dată, **cuplul Năstase — Segărceanu poate întrece perechea austriacă, calificîndu-se în semifinala continentală împotriva echipei Angliei.** Acest pronostic poartă girul încrederii pe care-l acordăm tinerilor noștri tenismani, cu convingerea că ei înșiși sînt încredințați de necesitatea de **a pune la temelia optimismului o cantitate bună de muncă pregătitoare, un antrenament stăruitor, la înalt nivel calitativ.**

Victor BĂNCIULESCU

Ridicarea calității jocurilor în Divizia A

O CONDIȚIE ESENȚIALĂ PENTRU FORMAREA UNOR BASCHETBALIȘTI DE TALIE INTERNAȚIONALĂ

Campionatul național și lotul reprezentativ de baschet masculin pășesc, de ani de zile, parcă paralel, pe același drum al mediocrității, concretizat prin valoarea scăzută a întrecerilor, respectiv prin rezultatele slabe obținute pe plan internațional (să amintim, doar, că în 1979 echipa română a ratat calificarea în grupa A a campionatului european). Referitor la disputa celor 12 formații divizionare A, nu mai este de mult un secret faptul că ea reflectă, etapă de etapă, principalele tare ale baschetului nostru masculin, în primul rînd concepția desuetă despre pregătire și joc, oglindită în acțiunile de atac și de apărare lipsite de vervă, de vigoare, de tempo și eficacitate și avînd drept urmare firească partide neinteresante, desfășurate în fața unor tribune aproape goale. Chiar și duelul Dinamo — Steaua, care întrunește așazisa elită a acestui sport, nu se ridică la nivelul dorit, el oferind, dimpotrivă, de cele mai multe ori (așa cum s-a petrecut și în luna decembrie), întîlniri în care spectatorii au nefericitul prilej de a urmări răfuieli, acte de indisciplină și nicidecum ceea ce se pretinde pe bună dreptate de la derby-ul baschetului românesc.

Care este cauza principală a acestor stări de fapt ? **Orizontul limitat al intereselor jucătorilor, antrenorilor și conducerilor de cluburi și asociații sportive** (de care aparțin secțiile respective), care urmăresc prin mijloace modeste — necompetitive pe plan internațional — fie cucerirea titlului (Dinamo și Steaua), fie calificarea în turneul final (alte trei-patru echipe), fie exclusiv evitarea retrogradării (majoritatea celorlalte formații). Un alt important motiv al decăderii baschetului nostru masculin îl constituie **capacitatea limitată a Biroului federal de a impune preceptele baschetului modern bazat pe antrenamente consistente și de calitate,** așa cum se solicită de multi ani la nivel internațional. În aceste împrejurări, „performanțele" **lotului național** nu **au putut depăși condițiile** mediocrității **decît accidental** și doar **în competiții neoficiale.**

Desigur, mai sînt și alte motive care au dus „pe tobogan" un sport bucurîndu-se încă de apreciere și simpatie din partea tineretului din țara noastră. Ne-am oprit, însă, la cele expuse mai sus, deoarece considerăm că ele sînt în principal determinante și că de eliminarea defecțiunilor depinde revitalizarea baschetului masculin românesc. Afirmăm acest lucru și acum (cum am făcut și altă dată), cînd noua echipă națională — structural întinerită — se află la startul pregătirilor în vederea viitoarelor întreceri internaționale, cu intenția de a trage „semnalul de alarmă" înainte de intrarea în impas. Împrospătarea lotului este binevenită (dealtfel, se făcea simțită nu de ieri, de azi), dar ea trebuie întărită prin măsuri ferme, începînd cu ridicarea calitativă a partidelor din campionatul țării. **Baschetbalistul nu atinge o valoare internațională doar prin antrenamente mai pretențioase efectuate în rarele stagii de pregătire comună efectuate la lotul reprezentativ, ci prin muncă intensă, responsabilă, calitativ superioară dusă în cadrul echipei de club, TOT TIMPUL.**

În acest sens, se impune din partea unităților sportive cu secții de baschet divizionare schimbarea radicală a opticii, luarea măsurilor corespunzătoare, iar Biroului F. R. Baschet îi sugerăm intervenția imediată și operativă pentru ca Divizia A să devină cadrul optim de formare a unor jucători apți să reprezinte cu cinste culorile României în întrecerile internaționale.

Dumitru STĂNCULESCU

La încheierea campionatului masculin de handbal

CLASAMENTE NEOFICIALE, DAR FOARTE SUGESTIVE...

● Cel mai bun atac — Steaua, iar cea mai bună apărare — Dinamo București ● Golgeter al campionatului, timișoreanul Alexandru Fölker — 146 de goluri

Încheiată nu de mult, cea de a 22-a ediție a campionatului masculin de handbal a fost apreciată — nu fără temei — drept una dintre cele mai agitate și cu o ridicată cotă valorică. Dealtfel, în acest sens, grăitoare sînt rezultatele obținute în acest sezon de echipa reprezentativă a țării, rezultate bune, care ne dau speranțe pentru viitor și care sînt — firește — într-o strînsă legătură cu valoarea campionatului național.

La ora cînd apar aceste rînduri clasamentul este cunoscut. Se știe că **Steaua este campioană** și că anul viitor în divizia B vor juca **Universitatea Cluj-Napoca** (păcat pentru acest mare oraș...) și **Independența Sibiu** (iarăși păcat, pentru că Sibiul a însemnat mult în handbalul românesc !). Există însă și altfel de clasamente. Spre deosebire de alți ani, în cazul nostru nu putem face clasamente pentru jocurile în deplasare și acasă, deoarece campionatul, foarte scurt, s-a jucat numai sistem turnee. Și atunci am găsit alte soluții pentru ca pe baza unor cifre obiective să încercăm să deslușim cîte ceva din desfășurarea acestei întreceri. Iată, de pildă, trei clasamente ale „eficacității", am zis noi. Mai întîi este vorba de **eficacitatea ofensivă,** deci o ordine a echipelor cu cele mai multe goluri marcate : 1. Steaua 446; 2. H.C. Minaur Baia Mare 418 ; 3. Dinamo București 408; 4. Știința Bacău 384 ; 5. Politehnica Timișoara 373. Deci, cu o singură excepție (Dinamo devansează cu un loc pe Știința Bacău) clasamentul este identic cu cel general. Ceea ce nu mai este cazul cu clasamentul **eficacității defensive :** 1. Dinamo București 312 ; 2. Știința Bacău 313 ; 3. H.C. Minaur Baia Mare 335 ; 4. Dinamo Brașov 337 și 5. Steaua 345. Cu alte cuvinte apărările cele mai greu de învins au fost cele ale lui Dinamo București și Știința Bacău, în timp ce Steaua, în ciuda faptului că l-a avut în poartă pe Munteanu, revelația acestui sezon, a primit multe goluri. În clasamentul **eficacității generale,** adică al diferenței dintre golurile marcate și cele primite, Steaua se detașează net : **1. Steaua +101 ; 2. Dinamo București +95 ;** 3. H.C. Minaur Baia Mare +83 ; 4. Știința Bacău +71; 5. Politehnica Timișoara +20. Interesant ni se pare faptul că aceste cinci echipe, detașate net din punct de vedere valoric de restul plutonului, sînt singurele cu diferențe pozitive. Restul de cinci au toate diferențe negative. Deci, jumătate din formațiile cele mai bune ale țării au primit mai multe goluri decît au marcat !

Încercînd să explicăm cumva ordinea pe care ne-o dau aceste cifre, vom constata că Steaua a manifestat și în acest sezon o tendință exclusiv ofensivă, bazată pe o linie de la 9 metri redutabilă **(Stingă — 108, Birtalan — 71 și Dumitru — 61),** ca și pe numeroasele și atît de eficientele pătrunderi individuale ale lui **Radu Voina** (56) și, mai ales, **Drăgăniță** (73), doi handbaliști cu calități tehnice și fizice ieșite din comun. La H.C. Minaur, „brațul nr. 1" s-a numit **Mironiuc** (135), care dacă n-ar fi fost accidentat în ultimele două jocuri ar fi terminat, în mod cert, pe primul loc în clasamentul golgeterilor. Formația maramureșeană a avut și ea un mare specialist în pătrunderile individuale, de fapt tot o extremă ca Drăgăniță, fiind vorba de **Maricel Voinea** (92). Dinamo București (locul II în clasamentul eficacității generale +95) a cîștigat categoric meciurile fără miză, pierzîndu-le pe cele decisive în acumularea punctelor, ceea ce explică poziția sa bună în clasamentele eficacității în contrast cu locul IV în clasamentul general.

Alexandru Fölker *(Politehnica Timișoara), golgeterul Diviziei A, în plină cursă pentru înscrierea unui nou gol*
Foto : Dragoș NEAGU

Un alt clasament, cel al numărului de aruncări de la 7 m de care a beneficiat fiecare echipă ne dă o idee despre preocuparea pentru jocul cu pivoții: 1. Gloria Arad 99; 2. Știința Bacău 96 ; 3. C.S.M. Borzești 93; 4. H.C. Minaur Baia Mare 81 și 5. Politehnica Timișoara 76. Toate aceste echipe au pivoți buni, unii dintre ei remarcați în acest sezon, cum este cazul lui **Vasilica** și **Istode** de la Știința Bacău, promovați și în loturile reprezentative, iar alții cu mai vechi state de activitate în prima divizie cum este cazul lui **Cristianu** de la Politehnica Timișoara, decanul de vîrstă al jucătorilor Diviziei A, un adevărat exemplu de sobrietate și atașament sau **Panțiru** de la H.C. Minaur Baia Mare și el un modest și harnic handbalist, exemplu de seriozitate și perseverență. Rămîninînd la capitolul aruncărilor de la 7 m să notăm că echipele care **au fructificat** cel mai bine asemenea situații au fost C.S.M. Borzești (19,35 procentul de ratări) și Știința Bacău (19,79), urmate de — paradoxal — cele două echipe retrogradate Universitatea Cluj-Napoca (22,78) și Independența Sibiu (22,97). „Recordul" (nedorit...) ratărilor îl deține Dinamo Brașov (31,41), urmată de Dinamo București (27,77), pe „aproape" aflîndu-se Politehnica Timișoara (26,31), Gloria (26,16) și Steaua (25).

În încheierea acestui „tur de orizont" cifric, iată și clasamentul golgeterilor ediției a 22-a a campionatului masculin de handbal : 1. **Alexandru Fölker** (Politehnica Timișoara) 146 ; 2. **Mihai Mironiuc** (H.C. Minaur Baia Mare) 135 ; 3. **Vasile Stingă** (Steaua) 108 ; 4. Grigore Berbecaru (C.S.M. Borzești) 97 ; 5. Ștefan Deacu (Știința Bacău) 93 ; 6. Maricel Voinea (H. C. Minaur Baia Mare) 92 ; 7. Vasile Avram (Universitatea Cluj-Napoca) 85; 8. Ortwin Schmidt (Independența Sibiu) 77 ; 9. Iosif Feher (Politehnica Timișoara) 75 ; 10. Cezar Drăgăniță 73.

Călin ANTONESCU

ÎNSEMNĂRI

UN ORAȘ LA... BIATLON!

Este aproape sigur că în orașul Rîșnov locuiesc cei mai mulți iubitori ai biatlonului din țară. E, de asemenea, probabil că, în duminicile cu concursuri, marea majoritate a cetățenilor între 5 și 50 de ani se gîndesc sau apucă chiar drumul poligonului pentru a asista la întreceri. Aceasta este concluzia pe care oricine o poate ușor trage de vreme ce, într-una din duminicile trecute, mai mult de 5 000 din totalul celor aproximativ 18 000 de rîșnoveni s-au aflat în jurul poligonului sau pe traseele de alergare pe schiuri, pentru a asista la un concurs LOCAL de biatlon și fond. La biatlon participau 100 de fii ai localnicilor, între 10 și 16 ani, iar la alergările pe schiuri s-au înscris 73 de tați și bunici ai tinerilor biatloniști, cel mai virstnic avînd, nici mai mult nici mai puțin, decît... 75 de ani !

Acesta ar fi cadrul „poetic" în care se desfășoară la Rîșnov un concurs de biatlon. O ambianță care spune mult despre iubirea localnicilor pentru alergarea pe zăpadă, prin ger, pentru tragerea la țintă. Sigur, Rîșnovul este de multă vreme un izvor al performanței românești în sporturile iernii. Dar parcă niciînd ca acum, treburile n-au fost atît de serioase, dacă luăm în considerație creșterea bazei de performanță și a celei materiale, în schiul fond și în biatlon, mai ales. Pentru că aici a fost înființată o unitate școlară de performanță, **C.S. Școlar,** în cadrul căreia lucrează, cu atașament față de meserie și răspundere un colectiv de cadre didactice condus de un șef de catedră competent, prof. **Nicolae Dogaru.** Dealtfel, nici vicepreședintele **Ioan Terța,** rîșnovean get-beget n-a uitat, în actuala funcție, că a participat la primul său concurs oficial cînd avea... 5 ani și că, în consecință, atît el, cît și primarul **Vasile Chiper,** sau al doilea vicepreședinte, **I. Schneider,** au făcut totul și au amenajat un poligon de tir cu paturile de tragere asfaltate, premieră în țară. În această vară vor amenaja, prin păduri, și o pîrtie de bitum, de 4 kilometri lungime, astfel ca biatlonul să devină, la Rîșnov, și un sport estival. Din aceeași pasiune lăudabilă, **Ion Bîrsan,** directorul Liceului industrial din localitate, s-a oferit să confecționeze, în atelierele școlare, patinele cu rotile trebuincioase pentru antrenamentele din timpul verii.

Și iată încă un amănunt care vine să demonstreze cît de serios își privesc munca profesorii din Rîșnov : pentru acomodarea cît mai timpurie cu specificul acestui atît de dificil sport, ei s-au gîndit să organizeze antrenamente și probe speciale de biatlon redus, alcătuit din alergare pe schiuri și din trageri la ținte aflate la... 10 metri, cu pușca cu aer comprimat, activitate ce înseamnă și ea o inovație !

Și fie, oare, rîșnovenii cei ce vor ridica din nou valoarea biatlonului nostru, oferindu-ne un campion de talia lui Vilmoș sau Gîrniță? După cum merge treaba, n-ar fi deloc o surpriză...

Radu TIMOFTE

Sportul Pag.a 7-a